

РЕШЕНИЕ

№751

Гр. Перник, 17.11.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети ноември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар А.М.*** и с участието на прокурор Цветков от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 747 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Перник срещу съдебно решение № 424 от 11.08.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00538/2014 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 14-0000127 от 07.04.2014 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Перник, с което на ЕТ „***“, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „***“, бл. ***, вх. „***“, ап. ***, представлявано от управителя С. Й. М.*** е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ за извършено административно нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), за това че не е уредил като трудови правоотношения предоставянето на работна сила и не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето К. С. П.*** с ЕГН *****.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба ЕТ „***“ чрез процесуалния си представител адвокат Т. Ш.*** от АК Перник моли съда да остави в сила решението на районния съд, като правилно и законосъобразно.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна. Моли съда да остави в сила решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Първоинстанционният съд въз основа на събраните писмени и гласни доказателства правилно е установил фактическата страна на спора. Приел е, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 12.02.2014 година на обект – павилион за разпространение на вестници, находящ се в гр. Перник, кв. „***“, бул. „***“ лицето К. С. П.*** с ЕГН ***** извършвало продажба на вестници и списания, като последната попълнила декларация за осъществяваната от нея дейност, посочвайки, че работи при ЕТ „***“ – настоящ ответник по касационната жалба. Приел е, че в хода на съдебното производство работодателя – ЕТ „***“ е представил писмени доказателства, установяващи възникнало трудово правоотношение между лицето К. С. П.*** с ЕГН ***** и „***“ ЕООД от 10.02.2014 година, а не с ЕТ „***“. На административнонаказаното лице е бил съставен АУАН № 14-0000127 на 26.02.2014 година за извършено административно нарушение на нормата на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ. Въз основа на съставения акт за установяване на административното нарушение /АУАН/ е издадено процесното наказателно постановление /НП/.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че не са налице процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП, като отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Приел е, че извършеното нарушение не е доказано, като към датата на проверката 12.02.2014 година лицето К. С. П.*** с ЕГН ***** е престирило труд в „***“ ЕООД, а не в ЕТ „***“, което е основание за отмяна на наказателното постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция не възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, тъй като не кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати процесуални нарушения, като отговарят на императивните изисквания на

чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. От събраните в хода на извършеното съдебно следствие пред първоинстанционния съд писмени и гласни доказателствени средства, както и съставения АУАН се установява, че лицето К. С. П.*** с ЕГН ***** на посочената дата и мястото е изпълнявало длъжността „Продавач“ с определено работно време /07.00 часа – 14.00 часа/, с определено възнаграждение и конкретно посочен работодател - ЕТ „***“, които факти се удостоверяват и доказват от попълнената собственоръчно декларация по реда на чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, съответно кореспондират и се подкрепят от дадените подробни свидетелски показания на лицето К. С. П.*** с ЕГН ***** пред първоинстанционния съд. Ето защо попълнените данни в декларацията не са изолирани, а напротив се подкрепят от посочените по – горе доказателства, поради което първоинстанционния съд неправилно е приел, че не е годно доказателствено средство и не се ползва с доказателствена тежест. В настоящия случай спора се свежда до това дали са налице елементите на трудово правоотношение или не. С оглед на установеното по делото, че трудов договор не е бил сключен между страните /ЕТ „***“ и К. С. П.*** с ЕГН *****/, към момента на установяване на нарушението – 12.02.2014 година, а от друга страна попълнените данни в предоставената декларация представляваща предварително изготвена бланка, която съдържа конкретни графи (работно място, работно време, работна седмица, почивки) поотделно и заедно с останалите доказателства по делото, по категоричен и несъмнен начин доказват, че е налице прикрито трудово правоотношение. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че трудовия договор има за предмет престоирането на работна сила (жив труд) от работника за продължителен, в повечето случаи неопределен срок, а при гражданския договор (договора за изработка) се дължи конкретен трудов резултат (овеществен труд) за определен срок. При трудовия договор работникът е в зависимост от своя работодател и е задължен да спазва определения ред и трудова дисциплина, работно време и т.н., а при договора за изработка изпълнителят дължи само "изработването на нещо", на уговорения резултат и е независим, стопански и оперативно самостоятелен при изпълнението. И при двата договора се дължи възнаграждение, но то се различава по своето естество, като трудовото възнаграждение е правно регламентирано, има гарантиран минимален размер и се изплаща ежемесечно, а възнаграждението, което следва да заплати поръчващият, се договаря свободно между страните и се изплаща след приемане на изработката, по принцип - еднократно. В случая е установено извършването на нарушението, неговия автор, вината му и правилното прилагане на закона. Осъществен е състава на вмененото административно нарушение по реда на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Като е достигнал до изводи за отмяна на НП, първоинстанционния съд е постановил едно незаконосъобразно решение, което следва да се отмени по изложените по-горе мотиви на касационната инстанция и да се потвърди издаденото НП като законосъобразно.

Настоящата касационна инстанция намира, че при определяне на размера на административното наказание – имуществена санкция, незаконосъобразно АНО е определил санкция в размер над минималния предвиден за съответното нарушение, а именно 2 000 лева. Съгласно нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ имуществена санкция е в размер от 1 500 лева до 15 000 лева. В случая не са налице доказателства за трайно противоправно поведение на жалбоподателя в нарушаване на трудовото законодателство. При отчитане на тези съществени обществени отношения, свързани с конкретното нарушение настоящата касационна инстанция намира, че една санкция в предвидения минимален размер на 1 500 лева би осигурила своето превантивно и санкциониращо въздействие по отношение на жалбоподателя.

Предвид изложеното настоящата касационна инстанция намира, че следва да измени обжалваното НП в частта, в която е определен размерът на наложеното наказание – имуществена санкция, като същият бъде определен в предвидения минимален размер на 1 500 лева, предвиден в разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 424 от 11.08.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00538/2014 година по описа на районен съд Перник и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 14-0000127 от 07.04.2014 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” Перник, с което на ЕТ „***“, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „***“, бл. ***, вх. „***“, ап. ***, представлявано от управителя С. Й. М.*** е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ за извършено административно нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от /КТ/, **КАТО** му налага имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/